

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCLXXIX. Christus in Patria exiguum fructum refert.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

152 *Ab Octava SS. Corp. Christi usque ad Adventum.*

Dicit autem : *Ibi erit fletus*, quo deflebunt iacturam
& pœnam damni; & *stridor dentium* præ dolore pœnæ
sensûs. Utramque hanc pœnam opponit Regno Ca
lorum, ita ut eo non obtento necesse sit illam incur
ri. Igitur *Quodcumque facere potest manus tua, instanter
operare : quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec
scientia erunt apud inferos, quò tu properas.* Eccl. 9. v. 11

MEDITATIO CCLXXXIII

*Christus in Patria exiguum fructum
refert.*

Matth. 13. v. 54. Luc. 4. v. 16. Marc. 6. v. 1.

PUNCTUM I. *Et factum est, cum consummasset IESUS
parabolas istas, transiit inde (ex domo Capharna
conductâ, ubi Discipulis parabolas privatim exposu
erat, teste Matth. c. 13. v. 36.) Et veniens in patriam
suam (non in urbem Bethlehem, ubi natus fuerat
sed in urbem Nazareth, ubi erat nutritus, teste Luc.
c. 4. v. 16.) docebat eos in Synagogis eorum (nam ut
quit S. Marcus. c. 6. v. 6. etiam Circuibat castella in
cuius docens) ita ut mirarentur, & dicerent : unde huius
pientia hæc, & Virtutes ? Matth. 13. v. 53. Considera
Christum initio Prædicationis prætergressum esse
vitatem patriam, quia, ut scribit S. Matthæus c.
v. 13. *Relicta civitate Nazareth venit, & habitavit
Capharnaum maritimâ, in finibus Zabulon & Nephthalim
ut adimpleretur, quod dictum est per Isaiam Prophetam
9. v. 1.) Terra Zabulon, & terra Nephthalim, via ma
trans Jordanem, Galilæa gentium, populus, qui sedebat
tenebris, vidit Lucem magnam : & sedentibus in regione**

bra mortis, *Lux orta est eis.* Volebat namque Christus Exemplo suo nos docere, ut nullius loci affectu alligati (qualis solet esse erga patriam) ibi maximè cuperemus esse, ubi opera nostra Superioribus magis videretur esse necessaria, & utilis, & ubi ager incultior plus laboris, & sudoris à nobis exigeret. Præterea, ut ex sequentibus patebit, exigua dispositio Nazarenorum ad recipiendam Lucem Prædicationis Christi, eandem etiam remorabatur: & hæc est causa, cur tardiùs & rariùs Divinas Illustrationes in Anima nostra recipiamus. Itaque his omnem obicem, & propriam indignitatem stude remove, ut & tibi sedenti in tenebris & in regione umbræ mortis oriatur Lux magna, dissipans lethalem umbram ignorantia & erroris in rebus ad Salutem & Perfectionem conducentibus.

PUNCT. II. *Et intravit secundum consuetudinem suam die Sabbati in Synagogam, & surrexit legere. Et traditus est illi liber Isaiæ Prophetæ, & ut revolvit librum, invenit locum, ubi scriptum erat (Isa. 61. v. 1.) Spiritus Domini super me &c. Luc. 4. v. 16.* Observa, Christum non temerè legisse, sed revolvendo librum exquisivisse locum S. Scripturæ, incredulitati Nazarenorum maximè utilem; eo enim continebatur testimonium de Christo, missò à DEO, ut Magistro & Doctore, quem illi ob vilitatem Parentum & Cognationis contemnebant. Sic DEVS Illustrationes, & Inspirationes suas non temerè in Animam hominis infundit, sed Librum infinitæ suæ Sapientia revolvit, & feligit ex innumeris talem, quæ ad Salutem ipsi maximè videtur utilis & necessaria. Itaque summa gratitudine sunt recipiendæ, & summo studio ac diligenti-

gentia exequendæ omnes Divinæ Inspirationes, quibus ut semper efficaces eligat, DEVM precari & tales ipsemet per sedulam cooperationem efficere conare. Sic etiam selige tibi tales materias Meditationum, & tales libros pro Lectione Spirituum ex quibus maximè possis proficere. Cùm verò alios verba facienda sunt, præparatione singulari & dicendorum delectu quàm maximè stude prodesse & te accommodare captui, ac necessitati Auditorum. Adeoque nihil temerè, omnia cum delectatione facito.

PUNCT. III. Perpende locum Isaia, à Christo alta voce prælectum: *Spiritus Domini super me, propter quod unxit me: evangelizare pauperibus misit me, sanctos contritos corde, prædicare captivis remissionem, & cæcis visum, dimittere confractos in remissionem, prædicare annuntium Domini acceptum, & diem retributionis. Et cùm plicium librum, reddidit ministro, & sedit. Et omnium in Synagoga oculi erant intendentes in eum. Caput autem dicere ad eos quia hodie impleta est hæc Scriptura in auribus vestris.* Luc. 4. v. 18. Quemadmodum hæc Scriptura impleta est in auribus Nazarenorum, quando auribus illorum audiverunt eum loquentem & docentem, per quem & in quo est impleta: & quemadmodum non tantum cæpit impleri, sed jam antè impleta etiam nunquam implebatur; ita quoque hodie, & quotidie impletur in auribus & oculis nostris, quotiescunque videmus, audimus, vel legimus Doctrinam, Miracula, & exempla Divini Magistri è Cælo missi. Ideo & oculi nostri, & aures nostræ, & intellectus, & voluntas sint intenti in eum; quia pro toto tempore subsequente Isaias de illo prophetavit c. 11. v. 2. *Requiescet super eum*

eum Spiritus Domini, Spiritus Sapientia, & Intellectus, Spiritus Consilij & Fortitudinis, Spiritus Scientia & Pietatis, & replebit eum Spiritus Timoris Domini. Itaque Doctrina illius est Verissima, & Sanctissima: & traditur à tali Magistro, qui Unctione Unionis cum Increata Sapientia, & Natura Divina à Cælesti Patre solenniter inunctus, & totius mundi Doctor inauguratus est. Considera etiam effectus illius Doctrinæ, in priori Isaiaë textu indicatos. Hujus ergo Magistri Disciplinæ te totum trade: iste unus sit Magister tuus: Mundi verò, & Carnis sapientiæ aures tuas claude.

MEDITATIO CCLXXX.

Continuatio ejusdem Narrationis.

Luc. 4. v. 22.

PUNCTUM. I. *Et omnes testimonium illi dabant* (quòd doctè, sapienter, efficaciter, & tanquam potestatem habens loqueretur, non autem quòd esset Messias) *Et mirabantur in verbis Gratia, quæ procedebant de ore ipsius.* Luc. 4. v. 22. Non satis est in Meditatione, Lectione Spirituali, auditione Verbi DEI agnoscere, laudare, admirari Veritatem, Sapientiam, & qualemcunque præstantiam illius, vel Auctoris, sed semper fructus aliquis capiendus est, voluntas impellenda, agnita Veritas opere implenda. Non enim Beati, qui audiunt Verbum DEI, sed qui custodiunt illud. Cùm autem ipse ad alios Sacra verba facis, non testimonium Auditorum laudantium & applaudentium, non admirationem in verbis & gratia dicendi captare,